

oče učitelj, akoravno dobro razume številjenje, vendar ne more svojih dohodkov tako razdeliti, da bi svoje ljube otročiče nasitil in spodobno oblekel, še manj pa, da bi jih mogel kaj bolje vzrejati in preskerbeti, kedar odrasčajo. Ne more se tedaj nihče čuditi, ako učitelj, namesto da bi ves živel za svoj stan, pa svoje naj boljše moči obrača na druge strani — tje, od koder mu prihaja več pomoči, ter se ravná po pregovoru: „Komaraj, kakor moreš — s trebuhom za kruhom!“ Na deželi imamo učitelje, ki zraven učiteljske službe opravljajo razna rokodelstva in marsiktere druge službe, ki se pečajo s mnogimi barantijami itd. Ljudski učitelji v mestu, dokler so mladi, se ubijajo ves božji dan z učenjem po hišah, in imajo komaj dovolj časa za svoje obligatne šolske ure. Tako ravnanje gotovo nikakor ne služi napredku današnjega šolstva. Kedaj bode bolji? — takrat, kedar bode pri učiteljskem stanu tako, kakor je pri vseh drugih stanovih, da delo, ki ga človek opravlja, človeka živi. Ali morejo živeti brez skerbí učitelji v mestu, ki imajo od 250 do 500 gold. letnega plačila pri sedanji dragini in ko morajo iz tega še stanovanje, kurjavo in še marsikaj družega drago plačevati? in, ali morejo delati samo za to, za kar so postavljeni, namreč za solo?

Vemo, da učitelji ne bodo nikoli dobivali mastne plače, vendar dokler ne bodo učitelji imeli toliko, da bi mogli živeti od tega, s čimur se po svojem stanu ukvarjajo, namreč s šolo, tako dolgo pri učiteljih in pri šolah ne bode bolji.

Učitelju naj se saj dá toliko, da more živeti po besedah nemškega pesnika:

„Nichts mehr davon, ich bitt' euch,
Zu essen gebt ihm, zu wohnen —
Habt ihr die Blösse bedeckt,
Gibt sich die Würde von selbst“.

P a š n i k.

Podučuj natančno! Učitelj mora vselej, kedar svoje učence v čem podučuje, tako podučevati, da se učenci na tanko prepričajo, zakaj je to in to tako, in ne drugače. Otroci se kmali navadijo, da pri vprašanjih odgovarjajo z „ja“, ali „ne“, toda to še ni gotovo znamenje, da kako reč dobro

razumejo. Posebno je težavno učencem dokazati kaj, kar se jim ne more resnično ali saj v podobah pokazati.

Tu je treba, da je učitelj posebno marljiv in da napreduje prav počasi in sicer po lahkih stopnjicah otroškega zaumena. Posebno pa mora pri podučevanju paziti učitelj kersčanskega nauka, da ne podučuje učencev v jeziku in v izrazih, ki so otrokom še popolnoma neznani. Koliko izrazov otrok ne razume in ali pa jih napačno razume, kar še bolj škoduje, kakor prvo. Pred vsem se morajo učenci vaditi, da razumejo, kaj pomenjajo ti ali uni izrazi, kedaj se govori tako, kedaj tako i. t. d. Ako se n. pr. govori: „Bog je dober“, se mora otroku na tanko razlagati, kaj vse pomenja beseda „dobro“. Otrok vé, kaj je dobro, pa le po vnanjem okusu; pravi zaumen od besede „dobro“ se mu mora po zgledih na dolgo in široko razložiti, preden vé, kaj vse pomenja ta beseda.

Bodi natančen sam s seboj! Kar učitelj tirja od svojih učencev, naj tudi sam na sebi kaže, tedaj mora biti učitelj v vseh rečeh sam s seboj prav natančen. Mnogokrat vidimo starše, ki od svojih otrok več tirjajo, kakor sami od sebe, — in ravno taki so tudi radi učitelji. Učitelj je nagle jeze, vsaka reč mu je koj preveč, za vsako malo reč se huduje in grozi ali še celó kaznuje; njegovi učenci pa naj bi bili pohlevni, krotki in poterpežljivi kakor jagnjeta. Učitelj koj udari s palico, če ga kdo iz med učencev le količkaj razserdi; učenec pa bi moral vse voljno poterpeti, če ga kdo njegovih součencev razžali. Ako učitelj to in enako premišljuje, bode videl, da mu še veliko veliko manjka do lepih učiteljevih lastnosti, in da bode pred vsem drugim sam sebe gledal, potem še le svoje učence.

Šolske stvari.

Vaje v pisanji. Ako se mlad ne učiš, se za starost slabo preskerbiš. Bogastvo človeku ne dá vselej dovoljnosti. Boljša je žlica soka v miru, kot polna miza jedi v prepiru. Britke sapé ne pozabi, ko te pomlad v svate vabi! Boljši je dober glas kot srebern pas. Boga ljubiti je naj večja modrost. Blagi otroci so staršem častita podpora. Bogastvo iz odertije se nenadoma razbije. Cvetice lepo cvetó, pa vendar enkrat odcvetó. Ceni vse dobro! Čas je veter, ki pleve razpihava, in le zerno pušča. Čas vse poorje. Čas vse v kozji rog vžene. Človeška omika ima korenino v pisavi. Dobro drevó rodi dober sad. Dokler sreča